

“L’home que xiuxiuejava a Madiba a cau d’orella”

Pilar Rahola presenta Bosch en un acte que el candidat d’ERC centra en l’empresa i l’economia

Crònica

TONI VALL
BARCELONA

A l’entrada de l’Hotel Palace, Santiago Vidal parla amb Eduardo Reyes, el president de Súmate. Esperen per entrar a l’esmorzar informatiu del candidat a Barcelona d’ERC, Alfred Bosch, organitzat pel Forum Europa. Just llavors arriba Marta Rovira amb Bosch, que saluda el jutge que no va accedir a ser el seu número dos a la candidatura de les municipals barcelonines. Segur que Juanjo Puigcorbó, a qui no veig, va agafar el guant amb sobrada diligència.

El candidat serà presentat, atenció, per Pilar Rahola, que des que va abandonar ERC l’any 1996 no se li coneixen excessius gestos d’empatia amb les seves sigles anteriors. De fet, fins no fa gaire setmanes s’havia mostrat molt crítica amb els republicans per com estaven gestionant les negociacions de cara a pactar el famós full de ruta independentista fins al 27-S. En l’àmbit barceloní, que coneix molt bé, té el cor una mi-

ca dividit. Li agrada Xavier Trias, però també li he sentit dir bones paraules sobre Jaume Collboni, i em consta que de Bosch en té una opinió molt bona. I l’altre dia vaig sentir que li explicava a Josep Cuní que hi ha altres candidats que no li agraden tant. Presentar en un acte el candidat d’un partit del qual va ser cara visible i amb el qual ha tingut sonores discrepàncies, a ningú se li escapa, és un esdeveniment notable.

La presentació comença de forma solemne. Rahola menciona Nelson Mandela, objecte de la tesi doctoral de Bosch. “Hi ha coses que semblen impossibles fins que algú les fa” és una de les frases mítiques del mític líder africà i, a criteri de Rahola, un dels valors essencials de la personalitat catalana i de la idiosincràsia del candidat republicà. “No esperis les condicions idònies per fer res perquè segurament no es produiran mai”: també ho va dir Mandela i també és aplicable a un Bosch que “ha picat pedra on la pedra impedia que nasquessin les flors”. “És un home de complicitats i aliances, de país, de valors i de compromís. No un salvador de cap poble”, continua.

I, posats a fer, no desaprofita l’ocasió per criticar “populismes

La periodista Pilar Rahola, regidora i diputada d’ERC abans d’escindir-se’n, i Alfred Bosch, ahir. ARA

messiànics i fariseus” i discursos gratuïtament antisistema. Reben Rivera, Iglesias i Colau. “Ja fa temps que els partits polítics em són igual, i no sóc aquí per demanar el vot per a ningú”, puntualitza just abans de destacar el valor de “l’home de lletres que ha decidit baixar al carrer” i, amb un toc d’èpica, de “l’home que xiuxiuejava a Madiba a cau d’orella”.

Bosch agafa el guant dels elogis de Rahola i es presenta a ell i al seu partit com “els del sí, els que treballem en positiu, els que més volem guanyar”. Destaca també la importància de no dividir Barcelona en dos, la ciutat de l’èxit i la prosperitat –el MWC, els creuers de luxe, el turisme– i la ciutat de les desigualtats –els barris marginats, la pobresa, els desnonaments–. En el mateix sentit, considera prioritari treballar a favor de les classes mitjanes –“No es parla del seu patiment arran de la crisi econòmica i mereixen la nostra atenció”– i dels autònoms, i proposa un pacte global –un *New Deal* a la catalana– per incidir en la inversió, la creació d’ocupació i l’eradicació de la pobresa. Com la presentadora, no enterra la destal amb Rivera, a qui desafia a omplir, si pot, la Meridiana en lloc de voler prohibir que l’ANC ho faci per la Diada. ■